

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Έτος 8ο - Αριθμός Φύλλου 27 - Απρίλιος - Ιούνιος 2000 ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5 Αθήνα 115 27

ΓΝΩΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

του Γ. Διονυσίου

- Τον περασμένο Φεβρουάριο επισκέφτηκε την πόλη μας ο προϊστάμενος της 5ης Εφορίας Νεωτέρων Μνημείων κ. Παλιούρας μαζί με τον συμπατριώτη μας μηχανικό της ίδιας υπηρεσίας κ. Πασχάλη Μπαξεβανάκη για να εξετάσουν τυχόν σωζόμενα, προσφυγικά σπιτία, με σκοπό την διατήρηση κάποιου απ' αυτά σαν ιστορικό μνημείο της Ν. Αγχιάλου. Όπως πληροφορηθήκαμε κάτι βρέθηκε. Όμως το πράγμα σταμάτησε εκεί. Αν ενδιαφέρεται ο Δήμος, και πρέπει να ενδιαφέρεται, να κινηθεί όσο είναι καιρός, γιατί σε λίγο θα έχουμε μόνο φωτογραφίες από τα ιστορικά αυτά σπιτία. Διαβάσαμε στην "Ελευθεροτυπία" (25-26/4/2000) την ευαισθησία που έδειξαν οι κάτοικοι της οδού Αλεξάνδρας στην Αθήνα για την διατήρηση δύο προσφυγικών πολυκατοικιών, ώστε να υπάρχει η ιστορική ταυτότητα της περιοχής. Δυστυχώς εμείς οι "Αχελεινοί" δεν έχουμε τέτοια ευαισθησία. Εμείς μόνο κριτική απ' το καφενείο. Όχι ο Δήμος έκοψε τρία κυπαρίσσια στα "Δώδεκα", όχι ο Δήμος έκοψε πέντε πεύκα στο δρόμο προς τη "Γιορτή του Κρασιού", όχι το ένα, όχι το άλλο. Αμ τα προβλήματα δεν λύνονται έτσι! Έχουμε ένα Πολιτιστικό Σύλλογο να τρίζει τα δόντια, αλλά και να βοηθήσει το Δήμο αν υπάρχει ανάγκη; Εμ δεν έχουμε! Αλλιώς θα ακουστεί ένα μεμονωμένο άτομο, αλλιώς ένας Σύλλογος. Το ευχάριστο είναι ότι στο Γυμνάσιο και το Λύκειο της Νέας Αγχιάλου με πρωτοβουλία των Διευθύνσεων και των φιλολόγων είδαμε να γίνεται μιά πολύ καλή δουλειά γύρω απ' τα πολιτιστικά (περιβάλλον, τοπική ιστορία, κ.α.) το ίδιο το είδαμε και στο Δημοτικό. Πιστεύουμε ότι τα αποτελέσματα αυτών των πρωτοβουλιών θα φανούν γρήγορα.

- Αν και πέρασαν πέντε χρόνια που κήκε η πάνω απ' την Ν. Αγχιάλο λοφοσειρά, φαντάζει ακόμα σαν ξερονήσι του Αιγαίου. Δυστυχώς καμιά μέριμνα δεν πάρθηκε, όχι βέβαια για δενδροφύτευση· αυτή ανήκει σε άλλους κόσμους, αλλά από τη βοσκή, τουλάχιστο για ένα διάστημα. Οι συνέπειες της φωτιάς είχαν φανεί πολύ γρήγορα. Θυμόμαστε τις ζημιές που είχαν προκαλέσει οι πλημμύρες. Πιθανόν και τα πολλά σκουπίδια που είχαν παρασύρει τότε στη θάλασσα, να είναι και ένας λόγος που δεν κερδίσαμε και φέτος "Γαλάζια σημαία της Ευρώπης". Δεν είναι παράξενο να κερδίσει η παραλία του Καντή-ραγα και του Αλμυρού, και η δική μας όχι; (Εφημ. "Πρώτη" 10/6/2000).

- Αν και δεν είναι "περιττή" η παρασκευή γλυκών κουταλιού από τον Αγροτικό Σύλλογο Γυναικών Ν. Αγχιάλου "Αχελώ" θα ήταν νομίζω προτιμότερο και για οικονομικούς λόγους και για προβολή της Αγχιάλου να παρασκευαζόταν κάτι δεμένο με τη δική μας παράδοση. Για παράδειγμα ότι έχει σχέση με το στα-

Συνέχεια στη σελ. 2

ΕΝΑ ΘΕΜΑ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΝ ΟΙ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΣ ΜΑΣ ΝΕΟΑΓΧΙΑΛΙΤΕΣ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

Η Ομορφιά και ανάδειξη της Αγχιάλου δεν εξαρτάται, μόνο, από το παρκάκι της παραλίας, το λιμανάκι, τις μοναδικές παραλίες, την αγορά και τα κέντρα της. Είναι κι άλλα, όπως η ανάπτυξη του πρασίνου στα γύρω από την πόλη υψώματα και μάλιστα η άμεση δενδροφύτευση του καμένου λόφου της δεξαμενής, η καθαριότητα των δρόμων και η ελαχιστοποίηση των λακουβών και της σκόνης, οι δημοτικές τουαλέτες, γενικώς η επέκταση του πρασίνου μέσα και έξω από την πόλη και μερικά άλλα μικρά έργα, περιθωριακά θα λέγαμε, που όμως δίνουν θετική αισθητική εμφάνιση στη Νέα Αγχιάλο. Από τότε που κήκε το δασάκι στο λόφο της δεξαμενής -πέρασαν από τότε αρκετά χρόνια. Πολλές φορές η εφημερίδα αυτή, και όχι μόνο, έχει ασχοληθεί με το θέμα και κάθε χρόνο γράφει παραινήσεις στους φορείς που είναι αρμόδιοι και πρέπει να ενδιαφερθούν σοβαρά με τη δενδροφύτευση αυτού του λόφου αλλά και των άλλων υψωμάτων γύρω από την πόλη, που θα δώσει ανάσα και ομορφιά στην άναρχη και πυκνή δόμηση, που κατάντησε τσιμεντούπολη της Μέσης Ανατολής το "πράσινο χωριό". Οι φορείς που πρέπει να ενδιαφερθούν είναι πολλοί: Σύλλογοι, σωματεία, συνεταιρισμοί, σχολεία,

Συνέχεια στη σελ. 6

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Στις 3 του Ιουνίου έγινε το 5ο Φεστιβάλ Χορωδιών στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου. Πήραν μέρος η χορωδία "Ορφείας Θεσσαλονίκης", η χορωδία του Δήμου Ηλιούπολης Αθηνών, σε ανταπόδοση επίσκεψης της χορωδίας μας στην Ηλιούπολη, και βέβαια η χορωδία του Δήμου Νέας Αγχιάλου.

Επίσης η χορωδία της Νέας Αγχιάλου τραγούδησε στο Αϊδίني σε σχετική ωραία εκδήλωση. Τα τελευταία χρόνια το Δημ. Σχολείο Αϊδινίου στη γιορτή των εξετάσεων με τους άλλους φορείς του οικισμού διοργανώνει ωραία εκδήλωση με τραγούδια, απαγγελίες ποιημάτων, χορούς και παρατίθεται μπουφές με πλούσια εδέσματα.

ΘΕΡΟΣ - ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

Το καλοκαίρι έφτασε, εδώ και κάποιες μέρες (από τις 22 Ιουνίου, συγκεκριμένα, που αρχίζει η εποχή του θέρους και όχι, εφελμένως, από την 1η Ιουνίου) μας χαρίζει απλόχερα ζεστές, ηλιόλουστες στιγμές. Στη Ν. Αγχιάλο θα δοθεί, όπως πάντα, η ίδια παράσταση στον ίδιο τόπο, την ίδια ώρα, με τον ίδιο πρωταγωνιστή, την ίδια πρωταγωνίστρια και το ίδιο ενεργό συμμετέχον κοινό: Στην παραλία Ν. Αγχιάλου, την εποχή του καλοκαιριού, με τον ήλιο, τη θάλασσα και τους λουόμενους. Όλα, όπως προεπισημάνθηκε, ίδια, κοινά. Επαναλαμβανόμενα κάθε χρόνο. Ευτυχώς, όμως, όχι βαρετά. Κάθε άλλο. Η ομάδα του καλοκαιρινού θιάσου κάνει τα πάντα για να διασκεδάσει τις εκατοντάδες των Αγχιαλιτών και επισκεπτών από τις όμορες περιοχές. Άλλωστε, θέρος και Αγχιάλος συνδέονται με εσώτατους δεσμούς ή, ορθότερα, αλληλοσυμπληρώνονται. Όχι μόνο εμπειρικά, πρακτικά (όπως τα έχουμε ζήσει όλοι μας και όπως αποδεικνύεται από τις εκατοντάδες των τουριστών που κατακλύζουν πάντα τέτοια εποχή την πόλη μας). Κυρίως σημασιολογικά, ετυμολογικά. Η θερμότητα του θέρους* να θυμάνει το γιάλο της πόλης (αγχι + γιάλος - Αγχιάλος), ώστε να γεμίσει από μικρούς και μεγάλους κολυμβητές. Από την άλλη, ο γιάλος θα αποτελεί το ιδανικότερο μέρος για να σβήσουν τη θερμότητα του θέρους οι ίδιοι κολυμβητές. Ενώ, όμως, η κολύμβηση συνιστά κατεξοχήν καλοκαιρινή ασχολία, κοινή για όλους, ο παρηλατικός επιτελείται με διαφορετικό, από τον καθένα μας, τρόπο. Οι μαθητές θα ξεκουραστούν από τις απαιτήσεις της σχολικής χρονιάς που πέρασε, οι φοιτητές θα επιστρέψουν στη γενέτειρά τους, οι αγρότες θα φροντίσουν για το ψέκασμα, το πότισμα, την περιποίηση, γενικά, των περιουσιών τους. Οπωσδήποτε, όμως, ο δικός μας παραθερισμός θα διαφέρει πολύ από αυτόν των προγόνων μας. Γιατί εκείνοι ανέμεναν το θέρος για να διεξάγουν, πάνω απόλα, τις πολεμικές τους επιχειρήσεις.

Όπως και να' χει, ό,τι και αν κάνετε, εύχομαι ολόψυχα ένα χαρούμενο καλοκαίρι σε όλους!

*Θέρος = θέρω θερμαίνω
Ιάσυνας Σακκομήτρος

ΠΩΣ ΓΙΟΡΤΑΣΑΝ ΟΙ ΑΓΧΙΑΛΙΤΕΣ ΤΟΝ ΑΪ-ΓΙΩΡΓΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Η χορωδία του Ελλην. Σχολείου στην Π. Αγχιάλο με τη μαέστρο της Βασιλική Γιάννοβα στην ετήσια εκδήλωση του σχολείου.

Στις 6 του Μάη γιορτάστηκε κι εφέτος μεγαλόπρεπα η μνήμη της Πολιούχου και Προστάτη της Παλιάς Αγχιάλου Αϊ - Γιώργη με αξιόλογες εκδηλώσεις στο μοναστήρι και στην πόλη.

Οι αρχές του Δήμου Πομόριε με επικεφαλής το Δήμαρχο κ. Ντρουχτσέφ, οι αρχές του Νομού Μπουργκάς με επικεφαλής τον Νομάρχη, αλλά και βουλευτές της περιοχής, το συμβούλιο του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής Φιλίας με επικεφαλής την Πρόεδρό του κ. Στεφάνοβα, αλλά και ο λαός της Π. Αγχιάλου και της γύρω περιοχής ήταν παρόντες για να προσκυνήσουν τον Άγιο, να πιουν το θαυματουργό αγίασμα και να ψυχαγωγηθούν βολτάροντας στο παζάρι που στήνεται από την παραμονή στον μεγάλο υπαίθριο χώρο, έξω από το μοναστήρι. Ακόμα στο χώρο

αυτόν υπάρχει μόνιμη εξέδρα όπου ανήμερα της γιορτής χορευτικά συγκροτήματα, χορωδίες, σχολεία, σύλλογοι, καλλιτέχνες της περιοχής παρουσιάζουν ψυχαγωγικά και μορφωτικά προγράμματα. Την έναρξη για τα προγράμματα αυτά κάνει ο Δήμαρχος Π. Αγχιάλου και απευθύνει ολιγόλογο χαιρετισμό. Η καινοτομία στα προγράμματα αυτά εφέτος ήταν ότι πήραν μέρος η χορωδία και το χορευτικό του φροντιστηρίου Ελλην. γλώσσας του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής Φιλίας.

Στις φετινές εκδηλώσεις παραβρέθηκε αντιπροσωπεία έξι δημοτικών συμβούλων της Νέας Αγχιάλου με επικεφαλής τον δήμαρχο κ. Γ. Δράγνε. Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας εκπροσώπησε ο Πρόεδρός του κ. Θ. Κιλμπασάνης.

Συνέχεια στη σελ. 2

Πάνω στην εξέδρα έξω από το μοναστήρι του Αϊ - Γιώργη με τους επίσημους και τον Δήμαρχο της Π. Αγχιάλου στο μικρόφωνο.

ΓΝΩΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Συνέχεια από τη σελ. 1

φύλι και το μούστο. Μάλιστα να δίνονταν και δικές μας ονομασίες "Μουσταλαμπάς, μουστοκούλκα και άλλα". Αυτό θα τραβούσε. Τέτοια θέλει ο κόσμος. Από γλυκά του κουταλιού πήζει ο τόπος και ιδίως το γειτονικό Πήλιο.

- Σε δυο συμβούλια του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου, στα οποία είχα προσκληθεί, και εγώ, είχε αποφασισθεί στις εκδηλώσεις "ψαράδικη βραδιά" και "Γιορτή του κρασιού" να προβληθούν μερικά από την Αγχιαλίτικη παράδοση ώστε να πάρουν οι γιορτές κάποιο ιδιαίτερο χρώμα. Ακόμα και το όνομα της Ψαράδικης βραδιάς είχαμε πει να αλλάξει σε "ψαράδικο ζιαφέτι". Όμως, όπως φαίνεται, έμεινε κι' αυτό στα χαρτιά. Μόνο αν θα ξεκινούσε η προετοιμασία απ' το χειμώνα, θα μπορούσε να υλοποιηθεί κάτι τέτοιο σήμερα. Τώρα, μια απ' τα ίδια.

- Πλησιάζουν 3 χρόνια που οργάνωσε ο Δήμος Ν. Αγχιάλου το συνέδριο "Νέα Αγχιάλος - 90 χρόνια δημιουργικής ζωής" και τα Πρακτικά του συνεδρίου ακόμα να εκδοθούν. Φυσικά δεν είχαμε πείρα σε κάτι τέτοια. Όμως μπορούσαμε να πάρουμε γνώμες από ανθρώπους που ήξεραν απ' αυτές τις δουλειές, όπως για παράδειγμα, ο φίλος της Αγχιάλου και πρόεδρος της "Φιλαρχαίου Εταιρείας - Όθρυς" κ. Βίκτωρας Κοντονάσιος, ο οποίος ήταν και σύνεδρος. Φοβούμαι πολύ ότι θα χαθεί πάλι ένα καλό υλικό, όπως παλιότερα με το άλλο συνέδριο. Πρέπει να ξέρουμε ότι όλοι οι σύνεδροι που πήραν μέρος περιμένουν. Να μη γίνουμε ρεζίλι. Ο Αλμυρός προγραμματίσε άλλο Συνέδριο το Φθινόπωρο. Εμείς που είμαστε;

- Με λαμπρότητα και μεγάλη συμμετοχή "υπό την οργάνωση" του Συλλόγου Θρακών, Νομού Μαγνησίας γιορτάστηκαν τα "80α Ελευθέρια της Θράκης" και ταυτόχρονα το "4ο αντάμωμα Θρακών" την Κυριακή 14 Μαΐου, στην Ιερά Μονή της Παναγίας Ξενιάς, υπό την αιγίδα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου και επιτίμω προέδρου του Συλλόγου Θρακών Ν. Μαγνησίας κ. Χριστόδουλου. Είναι λυπηρό, σ' αυτήν την ωραία και πατριωτική εκδήλωση που γίνεται μέσα στα πόδια μας κάθε χρόνο, και στην οποία συμμετέχουν, πολιτιστικοί, λαογραφικοί και άλλοι Σύλλογοι, Ενώσεις, και εστίες Θρακιωτών και Ανατολικορωμιωτών, ακόμη και από την Αλεξανδρούπολη, την Ορεστιάδα, να μην φαίνεται πουθενά το όνομα Αγχιάλος, της μεγαλύτερης εστίας Ελλήνων της Ανατολικής Ρωμυλίας, δηλαδή της Βόρειας Θράκης. Θα ήταν μια ευκαιρία όχι μόνο να ξαναθυμηθούμε ιστορικές σελίδες και να δούμε τα θαυμάσια μουσικά χορευτικά και άλλα συγκροτήματα σε δράση, αλλά να συσφίξουμε και τις σχέσεις μας με όλους αυτούς τους "συμπατριώτες" μας. Πέρα όμως από τη συμμετοχή της Ν. Αγχιάλου νομίζουμε, ότι είναι απαραίτητη και η παρουσία του "Συλλόγου Αγχιαλιτών της Αθήνας". Για το λόγο αυτό θα πρέπει, αν ο Σύλλογος της Αθήνας το επιθυμεί, να έρθει σε επαφή με το "Σύλλογο Θρακιωτών Νομού Μαγνησίας", κύριο οργανωτή της εκδήλωσης για το μελλοντικό αντάμωμα. Κλείνοντας πρέπει να πούμε ένα μπράβο στην Ευξεινούπολη στον Αλμυρό και τη Σούρπη για τη συμμετοχή τους και την ηθική και υλική συμπαράσταση.

- Νομίζω ότι πρέπει να συγχαρούμε το Δήμο Ν. Αγχιάλου για την επιτυχή πραγματοποίηση της 5ης Χορωδιακής συνάντησης το Σάββατο βράδυ, 3 Ιουνίου στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου. Πράγματι και οι τρεις χορωδίες που συμμετείχαν: Δήμου Νέας Αγχιάλου, Ορφεία Θεσσαλονίκης και Δήμου Ηλιούπολης κατενθούσαν όσους είχαν την τύχη να παραβρεθούν και από την επιλογή των τραγουδιών και προπάντων από την τέλεια εκτέλεσή των.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Από τον Θανάση Κιμπασιάνη

Μέσα στην άνοιξη που πέρασε, κυκλοφόρησε στη Νέα Αγχιάλο ένα δεκαεξασέλιδο φυλλάδιο διαστάσεων 20x30 εκ. σε ωραίο σκληρό χαρτί λουστριασίων. Εκδότης ο Δήμος Νέας Αγχιάλου και περιεχόμενο κατά κύριο λόγο έγχρωμες φωτογραφίες από τα αξιοθέατα της Νέας Αγχιάλου: Παραλία, πλαζ, αρχαιολογικοί χώροι, αθλητικοί χώροι, το λιμανάκι, τα σχολεία, η εκκλησία, η δεξαμενή, το δημαρχείο, αρχαία ψηφιδωτά, παλιά σπίτια, το οινοποιείο, εικόνες από καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, χάρτες κ.α.

Παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον το φυλλάδιο αυτό που θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε "Τουριστικό οδηγό της Νέας Αγχιάλου" και είναι.

Πολύ ζωντανές και καλοτραβηγμένες οι έγχρωμες φωτογραφίες στις οποίες κυριαρχεί το γαλάζιο φωτεινό χρώμα, οι όμορφες παραλίες και η καταγάλανη θάλασσα. Πολύ αντιπροσωπευτικό το εξώφυλλο καθώς και οι φωτογραφίες που επιλέχτηκαν να πλαισιώνουν τις επί μέρους ενότητες, αν και παραλείπονται ορισμένοι τομείς και άλλοι υπερτονίζονται.

Πραγματικά ήταν ένας "Τουριστικός Οδηγός" που έλλειπε από τη Νέα Αγχιάλο. Και αξίζουν συγχαρητήρια στο Δήμο Νέας Αγχιάλου που είχε την έμπνευση να εκδόσει αυτό το όμορφο έντυπο.

Όμως, ο Δήμος είναι κάτι το απρόσωπο και θα θέλαμε να γνωρίσουμε το συγκεκριμένο πρόσωπο ή πρόσωπα που κο-

Συνέχεια στη σελ. 5

ΠΩΣ ΓΙΟΡΤΑΖΑΝ ΟΙ ΑΓΧΙΑΛΙΤΕΣ ΤΟΝ ΑΙ-ΓΙΩΡΓΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Συνέχεια από σελ. 1

Το απόγευμα της παραμονής έγινε Μέγας Εσπερινός στο Μοναστήρι και ανήμερα της γιορτής πανηγυρική θεία λειτουργία. Οι Αγχιαλίτες αγαπούν τον Άγιο τους και παίρνουν μέρος μαζικά σε όλες τις εκδηλώσεις.

Την παραμονή το απόγευμα (Παρασκευή 5 Μαΐου) σε μια αίθουσα του παραλιακού πολυτελούς ξεοδοχείου ΠΟΜΟΡΙΕ οι μαθητές του ελληνικού φροντιστηρίου παρουσίασαν ένα άρτιο πρόγραμμα με απαγγελίες, χορωδιακά τραγούδια (μουσικός κ. Βασιλική Γιάννοβα), παραδοσιακούς χορούς (με το νεοσύστατο χορευτικό και δασκάλα την κ. Λίλη Χρίστοβα). Όλα ήταν άψογα σε εκτέλεση και ρυθμό. Εντυπωσίασε ακόμα η ανάγνωση αποσπασμάτων (οι αλκυές, η Παναγία, οι ανεμόμυλοι, το μοναστήρι του Αι-Γιώργη) από το βιβλίο του Γ. Διονυσίου "ΑΧΕΛΙΝΑ".

Η όλη γιορτή βιντεοσκοπήθηκε και προβλήθηκε το βράδυ στη Βουλγαρική Τηλεόραση με κολακευτικά σχόλια.

Ανήμερα της γιορτής του Αι-Γιώργη το μεσημέρι ο Δήμαρχος δεξιώθηκε τις αρχές της περιοχής και τους Νεοαγχιαλίτες πάλι στο ξενοδοχείο "ΠΟΜΟΡΙΕ" όπως συνηθίζεται και το βράδυ της ίδιας μέρας το Δ.Σ. του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής Φιλίας δεξιώθηκε τους δημάρχους Π. και Ν. Αγχιάλου, δημοτικούς συμβούλους και άλλους προσκεκλημένους από την Ελλάδα, όπως ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Θρακών Γερμανίας, και μέλη του Δ.Σ. του Ιδρύματος Μαύρης Θάλασσας Θεσσαλονίκης.

Την Κυριακή 7 Μαΐου στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής Φιλίας, ο πρόεδρος των Αγχιαλιτών της Αθήνας και ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας συλλόγων Θρακών Γερμανίας έδωσαν συνέντευξη στον τοπικό ραδιοφωνικό σταθμό της Πομόριε "ΜΙΛΕΝΑ". Εντύπωση προκάλεσαν, στους δημότες της Παλιάς Αγχιάλου και ιδίως στους γεροντότερους, τα λεχθέντα από τον Πρόεδρο των Αγχιαλιτών της Αθήνας για τις ιστορικές μνήμες της πόλης πριν από την πυρπόλησή της, όπως τις θυμόταν από τις διηγήσεις των προσφύγων Αγχιαλιτών. Πολλοί του τηλεφώνησαν και φανέρωσαν τη συγκίνησή τους. Ο ενενηκονταετής μάλιστα Αναγνώστης Καρούλιας ζήτησε συνάντηση και εξέφρασε, δια ζώσης, τη βαθειά του συγκίνηση και ότι δάκρυσε όταν άκουσε για τις αλκυές, τα λαγούτα, την Παναγία.

Τη Δευτέρα το απόγευμα (8 Μαΐου), έγινε συνάντηση των Νεοαγχιαλιτών με το Δ.Σ. του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής Φιλίας και τους δασκάλους του φροντιστηρίου στο οίκημα που παραχώρησε ο

Δήμος Πομόριε στο Σύλλογο και στο Ελληνικό Σχολείο. Βρίσκεται στον Παλιόλουτρο ακριβώς απέναντι από την εκκλησιά "του Χριστού" που δεν κήκε από τη "φωτιά" του 1906. Εδώ φαίνεται η εργατικότητα και επιμέλεια των παραγόντων του Συλλόγου και του Σχολείου, συνηφασμένη με το μεράκι και το λεπτό γούστο του Αγχιαλίτη. Από την τελευταία φορά που το επισκεφτήκαμε έχει γίνει αγνώριστο: Τελείωσε η περίφραξη, έβαλαν ωραίες πόρτες, πλακοστρώθηκε η αυλή, ασβεστώθηκε εσωτερικά το κτίριο, αλλά χρειάζεται φρεσκάρισμα, στολίστηκαν οι αίθουσες διδασκαλίας και το γραφείο. Δεσπόζει η καθαριότητα και η τάξη. Οι δυο σημαίες (Βουλγαρική και ελληνική) αναρτημένες στον τοίχο διαλαλούν την ελληνοβουλγαρική φιλία.

Το ισόγειο του κτιρίου που προορίζεται για εντευκτήριο του Συλλόγου είναι σχεδόν τελειωμένο. Αγοράστηκαν ωραίες πτυσσόμενες καρέκλες και χρειάζεται το πάτωμα που είναι πλακοστρωμένο με φυσικές πλάκες να καλυφθεί με πλακάκια για να διευκολυνεται χορευτικό στις πρόβες του.

Ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου υποσχέθηκε να βοηθήσει οικονομικά γι' αυτό, για το άσπρισμα και για την αγορά και εγκατάσταση οργάνων παιδικής χαράς στην αυλή του σχολείου. Ακόμα προέσχεσε τους μαθητές να έλθουν το καλοκαίρι στη Νέα Αγχιάλο και να φιλοξενηθούν σε κατασκήνωση στο χώρο της παραλίας.

Οι εκπρόσωποι του Δήμου Νέας Αγχιάλου έφεραν δώρα για τα παιδιά κυρίως γραφική ύλη. Ο Πρόεδρος των Αγχιαλιτών της Αθήνας παρέδωσε εκατόν πενήντα χιλιάδες δραχμές στην Πρόεδρο κ. Στεφάνοβα να διατεθούν ως εξής: Οι εκατό χιλιάδες να κρατηθούν στο ταμείο του Συλλόγου και να διατεθούν ανάλογα με τις ανάγκες. Οι πενήντα χιλιάδες να δοθούν στους δασκάλους του σχολείου σαν ελάχιστη αναγνώριση των προσπαθειών τους. Να πάρουν από 10.000 δραχ. οι 5 δασκάλεις: Στέφκα Στε-

φάνοβα, Ντέση Στραβολαίμοβα, Νίνα Κούρσεβα, Βασιλική Γιαννοβα (μουσικός) και Λίλη Χρίστοβα (υπεύθυνη χορευτικού). Επίσης ο επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου μας Μίμης Καραγατολής έστειλε σαράντα χιλιάδες δραχ. και 34 ζευγάρια παπούτσια για τις ανάγκες του χορευτικού και της χορωδίας, όπως τα ζήτησαν.

Αξίζουν συγχαρητήρια και έπαινοι στην Πρόεδρο κ. Στέφκα Στεφάνοβα και σε όλους τους παράγοντες που συνέβαλαν για να πραγματοποιηθούν αυτά τα πρωτόγνωρα γεγονότα στην Παλιά Αγχιάλο.

Το μεσημέρι της Δευτέρας (8 Μαΐου) είχε προηγηθεί παράθεση γεύματος από τον Δήμαρχο Γ. Δράγγε με μουσική μπουζουκίου και τραγούδι στο κοσμικό κέντρο "Τσάρεβιτς" για την ονομαστική του εορτή. Στο γεύμα αυτό παρέκάθησαν οι αρχές της Πομόριε, το Δ.Σ. του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής Φιλίας, δάσκαλοι του Ελλην. Σχολείου, οι Νεοαγχιαλίτες και άλλοι γνωστοί και συγγενείς του Δημάρχου.

Το βράδυ της ίδιας μέρας ο Αγροτικός Συνεταιρισμός της Πομόριε δεξιώθηκε την αποστολή των Νεοαγχιαλιτών στο νυχτερινό κέντρο "Πενέκα". Ο Πρόεδρος του Συνεταιρισμού ευχαρίστησε τους Νεοαγχιαλίτες στο πρόσωπο του Δημάρχου κ. Δράγγε και στο πρόσωπο του Προέδρου του Αγροτικού Συνεταιρισμού κ. Στάνιου για τη βοήθεια και τη συμπαράστασή που έδειξαν οι Νεοαγχιαλίτες όταν εκπρόσωποι του Συνεταιρισμού επισκέφτηκαν το φθινόπωρο τη Νέα Αγχιάλο, για τεχνογνωσία και τρόπους περιποίησης (κλάδεμα, φυτοφάρμακα, φύτεμα) στην αμπελοργαία και δεντροκαλλιέργεια. Και οι δυο πλευρές συμφώνησαν στην παραπέρα σύσφυξη των δεσμών και της συνεργασίας.

Έτσι τελείωσαν οι εκδηλώσεις στην Παλιά Αγχιάλο με την ευκαιρία της γιορτής του Αι-Γιώργη και επιστρέψαμε στην Ελλάδα. Όμως ένα κομμάτι της ψυχής μας έμεινε εκεί κοντά στους συμπατριώτες μας, στην αλησμόνητη χαμένη πατρίδα των προγόνων μας.

ΞΕΝΙΤΕΥΜΕΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗ Κ. ΓΚΑΒΑΛΙΑ

Έφυγε από τη ζωή στις 25.4.2000 σε βαθιά γεράματα στη Νέα Υόρκη της Αμερικής η ομογενής Βασιλική Κ. Γκαβαλιά το γένος Γεωργίου Κουρτίδη. Ήταν ένα από τα κορίτσια (30 περίπου) της Ν. Αγχιάλου που στη δεκαετία του 1920 ξενητεύθηκαν στην Αμερική προς αναζήτηση καλλίτερης τύχης. Τα κορίτσια αυτά παντρεύτηκαν εκεί παλληκάρια από την Παλιά Αγχιάλο, που μετά το ολοκαύτωμα της Αγχιάλου πήγαν κατευθείαν στην Αμερική και εκεί δουλεύοντας σκληρά κατόρθωσαν να γίνουν καλοί επαγγελματίες, κάνοντας μεγάλες περιουσίες. Οι

ομογενείς μας ήταν μεγάλη ανακούφιση για τους συγγενείς τους, μετά την κατοχή και την καταστροφή της Νέας Αγχιάλου στέλνοντας ρουχισμό, χρήματα, σπουδάζοντας ανήψια κ.λπ.

Η Βασιλική Γκαβαλιά ήταν η τελευταία που ζούσε από όλα εκείνα τα ξενητεμένα κορίτσια της δεκαετίας του 1920.

Στις 3.6.2000 οι ανεψιές της με την συμπλήρωση σαράντα ημερών για την ανάπαυση της ψυχής της ετέλεσαν μνημόσυνο στον νεόκτιστο ναό Αγίου Παφάηλ στη Νέα Αγχιάλο. "Ας είναι ελαφρύ το χώμα που την σκεπάζει".

Ευαγγελία Λάμπρου - Κοκάνη

ΤΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

- Οι εξετάσεις στα δημοτικά της Ν. Αγχιάλου έγιναν ως εξής: Του Ευγένειου Δημ. Σχολείου το πρωί της 15ης Ιουνίου και του 2ου το απόγευμα της 14ης Ιουνίου. Τελέστηκε απέρριπτη γιορτούλα, αγωνιστικά παιχνίδια και χοροί μαθητριών που την παρακολούθησαν αρκετοί γονείς και μοιράστηκαν αναμνηστικά δώρα και έπαινοι στους μαθητές της ΣΤ' τάξης από τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων και από τον Πρόεδρο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας.
 - Τα δημοτικά σχολεία θα λειτουργήσουν για το επόμενο σχολ. έτος 2000 - 2001 ως εξής: Το Ευγένειο σαν 6/θέσιο και το 2ο σαν 12/θέσιο. Επίσης, για πρώτη φορά θα λειτουργήσει και ο **ολοήμερο σχολείο** για παιδιά που εργάζονται και οι δυο γονείς τους. Θα πηγαίνουν στο σχολείο στις 7.45' πρωί και θα φεύγουν αργά το απόγευμα. Το ολοήμερο σχολείο είναι ένας θεσμός που θα βοηθήσει πολύ εργαζόμενους γονείς και παιδιά.
 - Ο Σύλλογος Γυναικών Ν. Αγχιάλου, συνεχίζοντας την κοινωνική του προσφορά έκανε μια αξιολογή δωρεά στο Ευγένειο Δημ. Σχολείο (300.000 δρχ.), για αγορά εποπτικών μέσων και βιβλίων για τη σχολ. Βιβλιοθήκη. Ο Δ/ντής και οι δάσκαλοι του Σχολείου ευχαριστούν και από τις στήλες της εφημερίδας μας το Σύλλογο Γυναικών γι' αυτή του την προσφορά.
- Στις 14 του Μάη στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου έγινε η γιορτή της Μητέρας από το Ευγένειο Δημοτ. Σχολείο. Μίλησε η δασκάλα του σχολείου κ. Όλγα Τούρνα και οι μαθητές τραγούδησαν, έπαιξαν σκετες και απαγγείλαν ποιήματα, όλα σχετικά με τη "ΜΑΝΑ". Η εκδήλωση επιτυχία γιατί και η ομιλία ήταν μεστή περιεχομένου, και οι μαθητές απέδωσαν πολύ καλά, και το αμφιθέατρο γέμισε ασφυκτικά, και τα σχόλια των παρευρεθέντων πολύ κολακευτικά.

Η 6η τάξη του Ευγένειου Δημοτικού Σχολείου Νέας Αγχιάλου με το Διευθυντή και τη δασκάλα της τάξης την ημέρα των εξετάσεων

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Πριν από 46 χρόνια
Από την εφημερίδα
"ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ"
Φύλλο 2 Ιούνιος 1958
ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ως αναγράψαμεν και εις το προηγούμενον φύλλον, στις 29 Ιουνίου προβλέπεται να διοργανωθεί ενταύθα η πρώτη γεωργική έκθεσις πρωτοβουλία του Τοπικού Γεωπόνου Γεωργικών Εφαρμογών και υπό την αιγίδα της Διευθύνσεως Γεωργίας του Νομού Μαγνησίας. Εις την έκθεσιν θα λάβουν μέρος η Αγροτολέσχη Νέας Αγχιάλου και αι άλλαι Αγροτολέσχαι της περιοχής, θα κληθούν δε όπως συμβάλουν εις την επιτυχίαν αυτής η Κοινότης Νέας Αγχιάλου, ο Φιλοπρόσδος Σύλλογος, οι τοπικοί Συνεταιρισμοί, οι Ναυτοπρόσκοποι, η Φιλαρμονική Κασσαβετείας, αι αθλητικά ομάδες της περιοχής και αι εν γένει οργανώσεις της κωμοπόλεως ώστε η έκθεσις να σημειώσει πλήρη επιτυχίαν.

Περί της ακριβούς ημερομηνί-

ας ενάρξεως και λήξεως της εκθέσεως, ως και του εορταστικού προγράμματος αυτής θα κυκλοφορήσουν εγκαίρως διαφημιστικά έντυπα της Γεωργικής Υπηρεσίας.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 6 ΧΡΟΝΙΑ

Από την Εφημερίδα
"ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ"
Φύλλο 3, Απρίλιος - Ιούνιος
1994
ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Τη μέρα που έγιναν τα εγκαίνια του Δράγνιου Κοινοτικού Μεγάρου, έγιναν παράλληλα και τα εγκαίνια ομαδικής έκθεσης ζωγραφικής Αγχιαλιτών καλλιτεχνών. Οι επισκέπτες θαύμασαν τα έργα των ερασιτεχνών καλλιτεχνών, τα περισσότερα από τα οποία ήταν αξιόλογα.

Στην έκθεση έλαβαν μέρος οι καλλιτέχνες: Γ. Διονυσίου, Γ. Παρδόλη, Ευ. Λιάπη - Κιλμπασάνη, Κ. Ευθυμίου, Γ. Κορμάκης, Δ. Μαλτέζος (ψηφιδωτά), Μ. Τερψιάδου και Μπουκουβάλα.

ΚΙΝΗΣΗ ΛΗΙΟΑΡΧΕΙΟΥ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- 1) Αιμονιώτης αγόρι του Κυριάκου (4.5.2000)
- 2) Μπούτλας αγόρι του Γεωργίου (17.4.2000)
- 3) Δροσόπουλος αγόρι του Δημητρίου (19.4.2000)
- 4) Σαρμάνη κορίτσι του Γεωργίου (12.4.2000)
- 5) Ευθυμιάδου κορίτσι του Αναστασίου (10.4.2000)
- 6) Αντωνιάδη κορίτσι του Χαράλαμπος (21.4.2000)
- 7) Παπαστεργίου αγόρι του Αριστομένη (11.5.2000)
- 8) Αργυρίου αγόρι του Κων/νου (27.2.2000)
- 9) Ευαγγελάκης αγόρι του Αθανασίου (11.2.2000)
- 10) Λάζουλου - Φιλίππιδη κορίτσι του Ελευθερίου (16.2.2000)
- 12) Στέκα κορίτσι του Αλεξάνδρου (19.2.2000)
- 13) Μακρόπουλος αγόρι του Κων/νου (12.2.2000)
- 14) Παλιαρούτης αγόρι του Αντωνίου (8.2.2000)

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- 1) Τσιμαντάνη Ανδριανή - Ελένη του Νικολάου
- 2) Τιμπλαλέξης Νικόλαος του Περικλή
- 3) Ίλτσουλου Αναστάσιος - Σωτήριος του Κυριάκου
- 4) Τσιπνή Ζουμπουλιά - Γαβριέλα του Νικολάου
- 5) Μακρόπουλος Δημήτριος του Κων/νου
- 6) Μακρόπουλος Βασίλειος του Κων/νου

ΓΑΜΟΙ

- 1) Συρίγος Ιωάννης του Ανδρέα Τρύπα Ελένη του Νικολάου (30.3.2000)
- 2) Βίγκλας Στέφανος του Αργυρίου Λαπαϊωάννου Μαρία του Χρήστου (6.5.2000)
- 3) Καπνιάς Ευθύμιος του Αθανασίου Χράσου Βασιλική του Δημητρίου (6.5.2000)
- 4) Γάλλος Λεωνίδας του Πέτρου Παγκάλου Μαρία του Μιχαήλ
- 5) Σαμουρέλης Ιωάννης του Δημητρίου Τζανή Μαρία του Πελάγιου (6.5.2000)
- 6) Παπαπαναγιώτου Αλέξανδρος του Βασιλείου Μακρυγιάννη Αγορίτσα του Βασιλείου (13.5.2000)
- 7) Καραδήμος Αθανάσιος του Βασιλείου Διαμαντίνια Καλλιόπη του Ελευθερίου (20.5.2000)

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Καλαβριώτης Ιωάννης του Δημ. ετών (72)
Τσιάντου Φιλομήλα του Βασ. (75)
Σκούπρα Γραμματή του Χρήστ. (90)
Καραγιαννοπούλου Ελένη του Δ. 43
Μπούτλας Στέφανος του Σπ. (64)
Δημόπουλος - Δημόγλου Γεώργιος του Δημ. (83)
Γιαννούλη Ελένη του Παν. (87)
Γκιώκας Σοφοκλής του Χρ. (6)
Κρίκου Μαρία του Δημ. (67)
Κονταλέξης Αναγνώστης του Δημ. (62)
Ζιώγας Νικόλαος του Δημ. (75)
Γεωργαντζής Απόστολος του Αθ. (72)
Ερρινάκης Δημήτριος του Θεοδ. (69)
Κάρτα Φρατζέσκο - Παύλο του Εντουάρδο (56)
Ντάλιος Πέτρος Κων/νου (79)

Ο Ληξιαρχος
Ανέστης Κλώνης

ΜΙΑ ΠΑΛΙΟΣΚΑΛΑ ΓΕΜΑΤΗ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

από τον Γ. Μπουρτζή

Η παραλία της Νέας Αγχιάλου είναι μια πολύ όμορφη, γραφική και εκτεταμένη παραλία. Έχει μήκος επτά περίπου χιλιομέτρων και εκτείνεται από το αεροδρόμιο μέχρι τα Κόκκινα. Είναι ομαλή και ευκόλως προσπελάσιμη, από ξηράς και θαλάσσης, φιλόξενη και ήρεμη, γενικώς. Μόνο όταν σηκώνεται καμιά σφοδρή θαλασσοταραχή και πέφτουν με μανία επάνω της τα κύματα κι' οι άνεμοι, μόνο τότε, αλλάζει τελείως πρόσωπο και γίνεται αγνώριστη, καθώς βρυχάται και μαίνεται.

Σε ορισμένα κατάλληλα και επίκαιρα σημεία της απλόχωρης αυτής παραλίας υπήρχαν, προπολεμικά, μικρές σκάλες - αποβάθρες οι οποίες εξυπηρετούσαν τα αλιευτικά σκάφη της περιοχής αλλά και τα φορτηγά πλοία και τα καΐκια που διακινούσαν αγροτικά προϊόντα, ζώα, μεταλλεύματα και άλλα εφόδια. (Τότε δεν υπήρχε η σημερινή μεγάλη προβλήτα που καλύπτει επαρκώς όλες τις τοπικές αλιευτικές, τουριστικές και τις άλλες διαμετακομιστικές ανάγκες. Εξάλλου η δια θαλάσσης διακίνηση αγαθών έχει πλέον ατονήσει πλήρως λόγω της ραγδαίας ανάπτυξης των χερσαίων συγκοινωνιών).

Η μεγαλύτερη από τις σκάλες αυτές, η οποία είχε εμπορευματικό κυρίως χαρακτήρα, ήταν εκείνη που βρισκόταν μπροστά στο Τελωνείο. Οι άλλες λειτουργούσαν περισσότερο ως ιχθυόσκαλες. Τέτοιες υπήρχαν στη Δημητριάδα, στο Αλωνάκι και στα γνωστά Βραχάκια, κάτω απ' την παλιά λίμνη, που τώρα έχει μεταμορφωθεί σ' ένα πολύ ωραίο και γραφικό λιμανάκι. Εκτός αυτών, ίσως να υπήρχαν κι' άλλες παρόμοιες σκάλες, τα ίχνη των οποίων μπορεί να χάθηκαν στα βάθη του χρόνου.

Απ' όλες αυτές, εκείνη με την οποία εμείς, από μικρά παιδιά, είχαμε ιδιαίτερα συνδεθεί και της οποίας η νοσταλγική εικόνα εξακολουθεί να παραμένει, μέχρι σήμερα, ανεξίτηλα χαραγμένη και νωπή μέσα μας, είναι η σκάλα που υπήρχε στα Βραχάκια, την οποία αισθανόμασταν πολύ κοντινή και φιλική μαζί μας. Όρες πολλές της ημέρας τις περνούσαμε κοντά της, τα καλοκαίρια. Μέχρι εξαντλήσεως κολυμπούσαμε, πρωί και απόγευμα (και το βράδυ ενίοτε) στα διάφανα νερά της. Πηδώντας απ' την εξέδρα της, κάναμε βουτιές και μακροβούτια και γλιστρούσαμε, σαν χέλια, ανάμεσα στους, εγκατεσπαρμένους γύρω της, σκοπέλους και υφάλους. Εκεί, πιάναμε αχνούς και καβούρια.

Κατά τα φεγγαρόλουστα καλοκαιρινά βράδια, όταν το σελήνως ξεδίπλωνε πάνω στα φωσφορίζοντα ήρεμα νερά του Παγασσικού το χρυσοποίκιλτο χαλί του, που απλωνόταν από την παλιόσκαλα εκείνη κι' έφθανε μέχρι τις απέναντι θαμπές ακτές της Μιτζέλας, εμείς, έφηβοι πλέον, καθόμασταν πάνω στα, ατάκτως ερριμμένα στον αιγιαλό, βραχάκια, όπου συζητούσαμε ώρες ατέλειωτες, μέχρι αργά τη νύχτα, και καταθέταμε, αυθόρμητα ο καθένας, ενώπιον της παλιόπαρέας εκείνης, τους προβληματισμούς, τα όνειρα, τους πόθους και τους αναστεναγμούς της ασυμβίβαστης και ανήσυχης εκείνης ηλικίας μας.

Εκεί, ένα τέτοιο βράδυ, στα μέσα της δεκαετίας του '40, πήραμε την ιστορική απόφαση για την

ίδρυση του τοπικού Αθλητικού Συλλόγου "Πύρασος" ο οποίος έμελλε να διαδραματίσει και εξακολουθεί να διαδραματίζει, με θαυμαστή επιτυχία, αδιαλείπτως από τότε και μέχρι σήμερα, ένα πολύ σημαντικό και πρωταγωνιστικό ρόλο στα αθλητικά δρώμενα της Αγχιάλου και της ευρύτερης περιοχής της Μαγνησίας.

Από την αξέχαστη εκείνη παρέα έφυγαν, δυστυχώς, πολύ νωρίς και για πάντα από κοντά μας, οι αξέχαστοι φίλοι μας Κώστας Σεραφείμ, Τάκης Κάρλος, Ευθύμης Τόλιας, Γιώργος Αράμπογλου και πρόσφατα ο Νώντας ο Κόκκινος.

Τα περίφημα εκείνα Βραχάκια (μερικά σκόρπια απομεινάρια των οποίων σώζονται ακόμα) βρίσκονταν σε απόσταση ογδόντα περίπου μέτρων ανατολικά της σημερινής προβλήτας, στην υπάρχουσα εκεί προεξοχή του αιγιαλού, προέκταση της οποίας αποτέλούσε η θρυλική αυτή σκάλα.

Στην περίοδο της δικτατορίας Μεταξά, τότε που είχαν δια νόμου απαγορευθεί τα μπεν-μπε (μικτά μπάνια), τα βραχάκια αυτά σηματοδοτούσαν τη μεθοριακή γραμμή που χωρίζε την πλάξ σε δύο μέρη. Στο δυτικό, στο οποίο επιτρεπόταν να κολυμπούν μόνο άνδρες και στο ανατολικό, στο οποίο κολυμπούσαν μόνο γυναίκες! Όποιος ή όποια παραβίαζε το όριο αυτό υφίστατο αμέσως τις προβλεπόμενες αυστηρές κυρώσεις από τα αρμόδια αστυνομικά όργανα!

Θυμάμαι ότι, στην "παραμεθόριο" περιοχή των γυναικών-δε γνωρίζω αν αυτό γινόταν συμπτωματικά ή όχι- κολυμπούσαν κι' έκαναν ηλιοθεραπεία, κάτω από μαύρες ομπρέλες, κάτι βλοσυρές, με μαύρα κομπινεζόν, εύσωμες ηλικιωμένες κυρίες, που έμοιαζαν σαν αγριωποί συνοριακοί φρουροί, ή θέα και μόνο των οποίων προκαλούσε δέος κι' έφθανε και περισσεύε να κάνει αποτρεπτική και αυτή ακόμα τη σκέψη μερικών "πονηρών" ανδρών να προσεγγίσουν, έστω και από κάποια απόσταση, το απόρθητο εκείνο γυναικείο άβατο!

Η σκάλα εκείνη είχε μήκος είκοσι πέντε και πλάτος δυόμισι μέτρων περίπου. Η στενόμακρη πλατφόρμα της αποτελείτο από χοντρά μαδέρια βιδωμένα πάνω στην οριζόντια πλευρά των χοντρών τραπεζοειδών σιδηροδοκών που αποτελούσαν το σκελετό της σκάλας. Οι βάσεις των δοκών αυτών ήσαν μπηγμένες και γερά πακτωμένες στο στέρεο φλοιό του βυθού της θάλασσας. Οι δοκοί ήσαν τοποθετημένες στη σειρά, κατά μήκος της σκάλας και σε απόσταση δύο περίπου μέτρων η μία από την άλλη. Μεταξύ τους συνδεόνταν με παράλληλους και διασταυρούμενους σιδηροσώληνες που έδεσαν κι' έκαναν πιο συμπαγή και ανθεκτική την κατασκευή του έργου. Το επίπεδο της πλατφόρμας βρισκόταν περί τα δύο μέτρα πάνω από την επιφάνεια του νερού.

Αν δε σώζονταν ακόμη μερικοί πελεκημένοι ορθογώνιοι βράχοι, που αποτελούσαν μέρος του ενισχυμένου υποβάθρου της σκάλας, τους οποίους ως πολύτιμα ιστορικά κειμήλια χαϊδεύει τώρα στοργικά το κύμα, τίποτε άλλο δεν έχει απομείνει που να μας θυμίζει την πολυπόθητη εκείνη Παλιόσκαλα με την ρηδία έχουν αρρήκτως συνδεθεί συνάδιστα τα αλησμόνητα εκείνα παιδικά και νεανικά μας χρόνια.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΤΗ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε ακόμη μία εκδήλωση στο Γυμνάσιο Ν. Αγχιάλου, με θέματα που δούλεψαν οι μαθητές κατά τη διάρκεια της φετινής χρονιάς.

Ομάδα μαθητών της Α' τάξης παρουσίασε τις εμπειρίες που αποκόμισε από το πρόγραμμα "Αγωγής υγείας" με θέμα "Στηρίζομαι στα πόδια μου" με υπεύθυνους καθηγητές την κ. Παπαδούλη και τον κ. Ρωμάνο.

Οι μαθητές της Γ' τάξης που συμμετείχαν στο πρόγραμμα της οργάνωσης βιβλιοθηκών στα σχολεία παρουσίασαν την σύγχρονη πλέον βιβλιοθήκη του σχολείου, ηλεκτρονικά εξοπλισμένη και με προοπτική σύνδεσης με το διαδίκτυο για ανταλλαγή πληροφοριών με άλλες βιβλιοθήκες. Συντονιστές της προσπάθειας ήταν οι καθηγήτριες κ. Καρνομπατλόγλου και κ. Μαυρογένη.

Και τα δύο προγράμματα ήταν προαιρετικά, χρηματοδοτήθηκαν από το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας και οι μαθητές παρά την πίεση των μαθημάτων συμμετείχαν με ενθουσιασμό εκτός ωρών σχολείου.

Η χορωδία του σχολείου με υπεύθυνη την καθηγήτρια κ. Μανθογιάννη εξέπληξε με την απόδοσή της σε τραγούδια σύγχρονων Ελλήνων συνθετών.

Στο χώρο της εκδήλωσης λειτούργησαν εκθέσεις με έργα τεχνολογίας από τους μαθητές με υπεύθυνο το καθηγητή κ. Τυρογιάννη, με έργα από το μάθημα των Καλλιτεχνικών με υπεύθυνο τον καθηγητή κ. Ρωμάνο.

Για την εκτύπωση φυλλαδίων, προσκλήσεων κ.λπ. εργάστηκε ομάδα μαθητών της Γ' τάξης με την εποπτεία των καθηγητών κ. Σίγουρα και Βελέντζα.

Οι εκδηλώσεις συνεχίστηκαν με αθλητικές συναντήσεις ομάδων του σχολείου στο βόλλεϋ στις οποίες απονεμήθηκαν κύπελλα που αθλοθέτησε ο σύλλογος γονέων, καθώς επίσης και επιδείξη ασκήσεων ενόργανης γυμναστικής με υπεύθυνη την καθηγήτρια κ. Σταμάτογλου.

Κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων απονεμήθηκαν τιμητικές πλακέτες στους κ.κ. Διονυσίου Γεώργιο, λασογράφο και καλλιτέχνη, Κόκκινιο Στυλιανό, συνταξιούχο δάσκαλο επί πολλά χρόνια δ/ντή του δημοτικού σχολείου Ν. Αγχιάλου και Κιλμπασάνη Αθανάσιο συνταξιούχο δάσκαλο και πρόεδρο του Συλλόγου Αγχιαλιτών της Αθήνας, για την πολιτισμική προσφορά στον τόπο τους. Τις πλακέτες απέμεινε η δ/ντρια του Γυμνασίου κ. Πορφυρίου Σταυρούλα, η οποία συντόνισε και έκανε συνοπτική παρουσίαση όλων των εκδηλώσεων.

Παραβρέθηκαν στις εκδηλώσεις, ο αιδεσιμότατος Μακρινάσης Αθανάσιος, ο Αντιδήμαρχος Ν. Αγχιάλου κ. Τόλιας Θεοδ., η υπεύθυνη του προγράμματος Αγωγής Υγείας κ. Σχορετσανίτου Παρασκ., ο Νομαρχιακός υπεύθυνος Μαζικού Αθλητισμού κ. Πάγκαλος Μιχάλης, ο δ/ντής του Λυκείου κ. Τσουκαλάς Δημ., οι πρόεδροι συλλόγων Γυμνασίου κ. Πατσιαούρας Γ. και Λυκείου κ. Κωστούλας Βασ., εκπρόσωποι του ΟΚΑΝΑ, οι καθηγητές του Γυμνασίου, μαθητές και πλήθος κόσμου.

Επακολούθησε δεξίωση όλων των παρευρισκομένων στο προαύλιο του σχολείου με εκλεκτούς μεζέδες που ετοίμασαν γονείς των μαθητών του σχολείου.

ΘΥΜΑΜΑΙ

Κάποια ημέρα του 1968. Ο χειμώνας είχε μπει για τα καλά. Ένα ψιλοβρόχι σιγανό, επίμονο, κουραστικό, έπεφτε απ' το πρωί. Θαμπή ατμόσφαιρα τύλιγε την Αγχιάλο. Τα διερχόμενα αμάξια στη δημοσία προσπαθούσαν φευγαλέα, με τ' αναμένα τους φώτα να τονώσουν την όλη εικόνα. Η θάλασσα, βουερή απ' το φύσημα του αέρα, έσπαγε σε μύρια κύματα που πότε ξέπνοα, πότε αφρισμένα ξεψυχούσαν στις αμμουδερές ακτές της. Το λιμανάκι, ένα φυσικό, πρόχειρο αποκούμπι για μικρά πλεούμενα, διαγραφόταν λίγο πιο κάτω. Κοντά του ένα ταβερνάκι χαμηλό, με πετρότουβλα και λαμαρίνες για σκέπαστρο, κράταγε κοντά του, πιο πολύ τους ψαράδες και λιγότερο τους γεροντότερους της Αγχιάλου. Γραφικότατο, με τη μαντεμένια σόμπα και τα μαύρα του μπουριά, έτρωγε συνέχεια ξύλα και ξεφύσαγε καπνό, τις πιο πολλές φορές στα πρόσωπα των θαμώνων.

Τότε (δεν ξέρω αν απ' τον τελάλη του χωριού ή από στόμα σε στόμα) μαθεύτηκε ότι στο ταβερνάκι αυτό, ήταν ο ηθοποιός Νίκος Ξανθόπουλος κι έπινε τα ουζάκια του. Η εποχή που το παιδί του λαού, έκανε το γύρω της Ελλάδας και που κάθε πικραμένος πικραινόταν ακόμα περισσότερο με τα δακρύβρεχτα έργα του. Αναστάτωση στη μικρή κοινωνία της Αγχιάλου. Όλοι θέλαν να δουν τον Ξανθόπουλο. Ο άνθρωπος, ήρεμος, αραχτός απολάμβανε τσιπούρες, χταποδάκια και άλλους θαλασσινούς μεζέδες, συντροφιά με τους ψαράδες της θάλασσας. Πάντως, όπως φάνηκε, δεν ήθελε μεγάλο νταραβέρι και χάθηκε για λίγο, μέχρι να διαλυθεί ο κόσμος. Μετά γύρισε στο στέκι του. Έλα όμως που στο σπίτι μου γινόταν χαμός. Η γιαγιά κι ο γιός μου θέλανε αυτόγραφο από τον ηθοποιό. Μεγάλο πράγμα τότε το τέτατο με κάποιον ηθοποιό. Πράγματι ευγενέστατος ο Ξανθόπουλος, έσπασε για λίγο την ησυχία του, έγραψε δυο λόγια και έβαλε μια τζιφρα σε ένα χαρτί και φύγαμε. Κι εκείνος έφυγε. Γοητευμένος, όμως, από τον κόσμο και την ομορφιά της Αγχιάλου την επισκέφτηκε αρκετές φορές τα επόμενα χρόνια, τελειώς "ινκόγκνιτο", μα έχοντας πάντα στο πρόγραμμα του το ταβερνάκι στο λιμανάκι.

Λένα Δερβάκου - Κουτσουβέλη

ΑΧΕΛΙΝΗ ΘΥΜΟΣΟΦΙΑ (σε ρίμα)

Τη λέγανε οι γεροντότεροι

Πρώτα ήμανε πουλί
και μ' αγαπούσανε πολλοί.
Τώρα γέν'κα γλεγγέγκ'1
και κανείς δε με γλέπ',2

1 γλεγγέγκ' = το λελέκι
2 γλέπ' = βλέπει

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΠΥΡΑΣΟΥ

Έκλεισε η φετινή σεζόν για την ποδοσφαιρική ομάδα της Νέας Αγχιάλου "τον Πύρασο" με καλές προοπτικές.

Ο Πύρασος διατήρησε τη θέση του στην Α' ερασιτεχνική κατηγορία και σε καλή σειρά (9η θέση) σε μπαράζ 2 ομίλων. Δεν έχει οργανωτικά ή διοικητικά προβλήματα. Τα μέλη του Δ.Σ., οι παίκτες και οι προπονητές έχουν καλή συνεργασία. Τα οικονομικά βέβαια χρειάζονται ενίσχυση, διότι ναι μεν ο Δήμος ενισχύει αρκετά καλά το σύλλογο και οι άλλοι χρηματοδότες του είναι γενναιοδωροί, όμως ο πολύς κόσμος δεν βοηθάει, ούτε υπάρχει ικανοποιητικός αριθμός συνδρομητών.

Αγαπητοί συμπατριώτες, ας γραφτούμε συνδρομητές στον Πύρασο και ας ενισχύσουμε καθένας ανάλογα με την οικονομική του ικανότητα.

Τον περασμένο Μάιο παραιτήθηκαν: ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του Πυράσου Μπασδάνης Βασίλης, ο Γραμματέας Καραγιάννης Χρίστος και ο Ταμείας Χαντής Θανάσης. Είχαν αρκετά χρόνια στο Δ.Σ., εργάστηκαν πολύ και θέλησαν να δώσουν και σε άλλους φιλάθλους την ευκαιρία να εργαστούν για τον Πύρασο. Ο Πύρασος θα τους θυμάται με ευγνωμοσύνη.

Στις αρχαιρεσίες που έγιναν για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. εκλέχθηκαν οι εξής: Κολώνης Κων. Πρόεδρος, Στάνιος Δημ. Αντιπρόεδρος, Κιλμπασάνης Χρήστος γραμματέας, Μπόγκαμος Θεοδ. ταμίας, Καραδήμος Δημ. αρχηγός ομάδας, Ρουπακιάς Θαν. φροντιστής υλικού, Στάνιος Ιωάν. δημοσίως σχέσεων, σύμβουλοι: Στάνιος Χάρης, Καρατσολής Προκ. και Καραδήμος Γεώργιος.

Η Ομάδα του Πυράσου

ΑΧΕΛΙΝΟΙ ΤΥΠΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΞΕΧΝΙΟΥΝΤΑΙ

Η κυρα - Αναστασία Μαστροπέτρου, που γεννήθηκε στην Παλιά Αγχιάλο και έζησε στη Νέα προπολεμικά αλλά και μεταπολεμικά στη δεκαετία του 40, υπήρξε τύπος παραδοσιακής αχελινής με πηγαία λαϊκή θυμοσοφία και χιούμορ.

Την κάθε παράξενη κοινωνική συμπεριφορά ήξερε να την σχολιάζει με αστείο τρόπο και να την συνδέει με κάποιο σκοπτικό στιχάκι (είδος κρητικής μαντινάδας), ή με κάποια λαϊκή παροιμία. Είχε δε την ετοιμότητα να τα χρησιμοποιεί με θαυμαστή επιδεξιότητα σε κάθε περίπτωση. Για δυο νέα άτομα που παρά τις αντιδράσεις γονέων και συγγενών προχωρούσαν σε αρραβώνα ή γάμο έλεγε: "Αμα το θέ' η νυφ' κι ο γαμπρός, τύφλα να' χει ο πεθερός".

Για κάποια κοπέλα που πριν αρραβωνιαστεί γνώρισε πολλούς άνδρες και πετύχανε στον αρραβώνα της παρατηρούσε με νόημα: "Κάνε ό,τι θέλ'ς και πάρε όποιον θέλ'ς".

Όταν κάποιο νέο παλικάρι περνούσε και ξαναπερνούσε έξω από το σπίτι της αγαπημένης της, για να τη συγκινήσει, όμως αυτή δεν του έδινε σημασία ή αγαπούσε άλλον, η Κυρα - Αναστασία κάνοντας πως τον λυπάται ψιθιρίζει αναστενάζοντας: "Αχ! Κι αν περνάς κι αν δεν περνάς, τα παπούτσια σου χαλάς. Ταχιά θα

παντρευτείς, τι παπούτσια θα φορείς".

Αν καμιά μαμά, όπως κάνουν συνήθως και σήμερα οι μαμάδες, προσπαθούσε να πείσει τον τριάχρονο κανακάρη της να κάνει επίδειξη των ικανοτήτων του σε γνώσεις, ποιήματα, τραγούδια κ.λπ., και αυτός αρνιότανε επίμονα, προφανώς από ντροπή, η λαϊκή παροιμία της κυρα - Αναστασίας: "Κάθε πετεινός στην κουμουλιά τ' λαλεί", έβγαζε από τη δύσκολη θέση τη μαμά.

Όταν κάποια επιπόλαιη γυναίκα αμφισβήτησε τις γνώσεις του άνδρα της για το κρασί, ενώ αυτός επί χρόνια έκανε και πουλούσε καλό κρασί, η κυρα Αναστασία παρατήρησε: "Δεν ξερ' ο άντρας μου που πήγε στην πόλ(ι), μον' ξερ' ο Θεός".

Για όποιον βιαζόταν αδικαιολόγητα για κάτι έλεγε:

"Δεν έπεσ' ο ζάχαρ(ος) στο νερό".

Για έναν άκακο γείτονα της που συνεχώς γκρίνιαζε και τσακωνότανε με όσους έκανε αλισβερίσι, χωρίς να δείχνει μίσος, τον αντιμετώπιζε με συμπόνια λέγοντας:

"Σκύλος που δε δαγκάν(ι), ας πα' να βαδίζ(ι)".

Και άλλες αχελινές παροιμίες χρησιμοποιούσε η αιώνια κυρα - Αναστασία Μαστροπέτρου για να δίνει μεγαλύτερη προβολή και πειστικότητα στην κουβέντα της. Έτσι ήταν περιζήτητη στις παρέες της γειτονιάς.

Θανάσης Κιλμπασάνης

Μαθητές και μαθήτριες του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου σε διδακτική εκδρομή κάτω από τη σκιά του Λευκού Πύργου της Θεσ/νίκης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θεωρώ υποχρέωσή μου να ευχαριστήσω θερμά και από τις στήλες της Εφημερίδας "Νέα Αγχιάλος" τον συμπολίτη μας Χειρούργο Ορθοπαιδικό Ιατρό κ. Ευστάθιο Σκρέτα για τις δύο επιτυχείς εγχειρήσεις που έκανε στην μητέρα μου Θεανώ Κολλίγα - Μαραγκοπούλου. Επίσης ευχαριστώ και τους ιατρούς του Νοσοκομείου Βόλου τον κ. Κώστα Σπυρόπουλο Διευθυντή της Παθολογικής Κλινικής και τον κ. Παναγιώτη Αραμπατζή Διευθυντή της Ανασθησιολογίας για το μεγάλο ενδιαφέρον που έδειξαν στις εγχειρήσεις της μητέρας μου.

Βαρβάρα Α. Κουτσιμπού - Κολλίγα

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Συνέχεια από σελ. 2

πίασαν για την έκδοσή του, για να αποδώσουμε στον καθένα ό,τι του ανήκει. Ακόμα ούτε ποιος εκδοτικός οίκος ή τυπογραφικό εργαστήριο τύπωσε το φυλλάδιο αναγράφεται. Γιατί;

Συνήθως τα πρόσωπα και τα εργαστήρια που πραγματοποιούν ένα τέτοιο αξιόλογο έργο θέλουν να αναγράφεται το όνομά τους για ηθική αναγνώριση. Πάντως εμείς θεωρούμε την μη αναγραφή των ονομάτων μεγάλη παράλειψη.

Συνεχίζουμε το σχολιασμό. Όλες οι φωτογραφίες παρατίθενται χωρίς διευκρινιστικές παρατηρήσεις (λεζάντες), έτσι ο αναγνώστης αναρωτιέται για το τί παριστάνει η κάθε φωτογραφία, και περισσότερο ο επισκέπτης.

Στο σχεδιάγραμμα της πόλης, στην τελευταία σελίδα, δεν αναγράφονται: τα ονόματα όλων των δρόμων. Γιατί;

Η θέση των αθλητικών χώρων στην παραλία, σε σύγκριση με τη θέση των ξενοδοχείων είναι λάθος. Η απουσία φωτογραφιών από τα ξενοδοχεία, τα κέντρα διασκέδασης, και το λαογραφικό μουσείο του Γ. Διονυσίου νομίζουμε ότι είναι επίσης σοβαρή παράλειψη.

Η σελίδα 10 όπου οι φωτογραφίες (ωραιότατα τοπία) τοποθετήθηκαν και κολλήθηκαν πρόχειρα με μπεζ κολλητική ταινία σε κάποιο φύλλο χαρτιού, προφανώς για να ελεγχθούν πριν μπουν στην οριστική τους θέση, δυστυχώς τυπώθηκαν έτσι χωρίς έλεγχο. Βέβαια κάποιος είχε την επιμέλεια της έκδοσης. Δεν το παρατήρησε; Αυτά ως προς τις φωτογραφίες. Και ερχόμαστε τώρα στα κείμενα.

Στη σελίδα 2, παράγραφος 1 "ΓΕΝΙΚΑ" και στη σελίδα 6 παρ. 4 "ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ - ΙΣΤΟΡΙΑ" αναγράφεται ότι η Νέα Αγχίαλος προήλθε από τους πρόσφυγες Έλληνες της Ανατ. Ρωμυλίας που καταστράφηκε από τους Βουλγάρους στις 30 Ιουλίου το 1906. Στην πρώτη περίπτωση αναφέρεται επί λέξει: "...η σημερινή Νέα Αγχίαλος των προσφύγων της Ανατ. Ρωμυλίας..." και στη δεύτερη "...Οι έλληνες της Ανατ. Ρωμυλίας αναγκάζονται ν' αφήσουν την πατρίδα τους όταν στις 30 Ιουλίου 1906 η πόλη τους γίνεται ολοκαύτωμα από τους Βουλγάρους...". Εδώ, ας μου επιτραπεί να εκφράσω τη γνώμη, ότι αυτός που έγραψε αυτά τα πράγματα δεν είχε σαφή γνώση των εννοιών: Αγχίαλος (παλιά) και Ανατ. Ρωμυλία γιατί στις 30 Ιουλίου 1906 δεν έγινε ολοκαύτωμα η Ανατ. Ρωμυλία αλλά η Αγχίαλος! Γενικά παρατηρούμε παρ' όλα τα θετικά στοιχεία στο φυλλάδιο, κυριαρχεί μια γενικότητα, μια ανωνυμία, που του στερεί το

προσωπικό ύφος, το μεράκι αν θέλετε, που θα του προσέδινε η αναγραφή των ονομάτων αυτών που το συνέταξαν, το επιμελήθηκαν και το τύπωσαν.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Δερδελάκος Τζανέτος	5.000
Δερδελάκου Κων/να	5.000
Μαγκλάρα Μαρίκα	1.000
Αιμονιώτης Φάνης	1.000
Ζαράρης Γεώργιος	5.000
Βλάχος Ιωάννης	5.000
Ζώτης Δημήτριος	10.000
Διαμαντίνιας Θεολόγος	5.000
Ερρινάκη Σμαρώ	2.000
Καραντενίζης Μανόλης	1.000
Καραντενίζη Βούλα	2.000
Σπίνος Γρηγόρης	1.000
Γκινίδης Κων/νος	5.000
Κοκωνίδης Βασίλειος	3.000
Παπάτζελος Αντώνης	2.000
Ερρινάκης Ιωάννης	1.000
Γκίνης Περικλής	1.000
Γκινίδης Γεώργιος	1.000
Βουβαλούδης Δημοσθένης	10.000
Τζουμμερκιώτης Κώστας	1.000
Γαβριλάτου Χαρίκλεια	1.000
Κουτμάνης Γεώργιος	1.000
Βοσινάκη Πιπίτσα	5.000
Μπουφίδης Αλέκος	1.000
Κλωνής Ανέστης	5.000
Αργυρόπουλος Απόστολος	2.000
Βοδενιώτης Δημήτριος	2.000
Μαλτέζου Σταυρούλα	1.000
Γκουγκρά Χριστίνα	1.000
Λόλα Μαίρη	1.000
Ζούλια Βασιλική	1.000
Ιγγλέσιος Ανδρέας	5.000
Αργυρόπουλος Ευάγγελος	5.000
Τσαμπίρας Κώστας	1.000
Ζαχαριάδη Βούλα	3.000
Κακάνη - Λάμπρου Ευαγ.	5.000

ΜΙΑ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

από τον Κατ. Βίγκλα

Η παρακάτω μικρή ιστορία προέρχεται από ένα χειρόγραφο που βρήκα σε μία παλιά Καθβαλιστική βιβλιοθήκη της Θεσσαλονίκης, που ανήκε σε μία εβραϊκή οικογένεια της πόλης

"Ο τρόπος με τον οποίο ο Εβραίος ραββίνος Λεβύ Μπεζάρ έδιωχνε τους απρόσκλητους και ενοχλητικούς στο κτήμα τους, που βρισκόταν έξω από μία ελληνική πόλη του 4ου αι. μ.χ., τις Θεσσαλικές Φθιώτιδες Θήβες [1], ήταν να διαδίδει τρομακτικές φήμες για τις μαγικές ικανότητές του. Έτσι ανάμεσα στους Έλληνες, Ρωμαίους και στους Χριστιανούς της πόλης κυκλοφορούσαν φήμες πως ο Μπεζάρ, ως αρχηγός των Εβραίων της περιοχής, μπορούσε να επαναφέρει στην ζωή νεκρούς, όπως ο Ιερεμίας και ο Σιράχ της Βίβλου, και πως εάν εξακόντιζε προσβολές προς κάποιον, τότε αυτός αρρώσταινε ή πέθαινε και γενικά κάποια συμφορά τον χτυπούσε. Το καύχημα του ραββίνου ήταν ο μοναχογιός του ο Ιωακείμ στον οποίο έδωσε όλη την μόρφωση που μπορεί να πάρει ένας εβραίος από την μελέτη της Παλαιάς Διαθήκης και μερικά απόκρυφα κείμενα όπως το Σέφερ χα - ζοχαρ το "βιβλίο της λαμπρότητας" του 3ου αι. μ.χ., που οδήγησαν τον νέο Ιωακείμ σε μία μυστικιστική ενατένιση του κόσμου και του εαυτού του και τον έκαναν να μοιάζει ονειροπαρμένος. Τούτο δεν τον εμπόδισε όμως να ερωτευθεί και μάλιστα γρήγορα.

Στην πόλη ζούσε επίσης ένας πλούσιος Έλληνας έμπορος ο Λαέρτιος, που είχε δύο κόρες την Αιμιλία και την Μελπομένη. Ο

Λαέρτιος όπως κάθε πατέρας έλπιζε σε μία ευνοϊκή τύχη για τα παιδιά του. Αλλά όταν έμαθε ότι η μικρότερη κόρη του η Αιμιλία φλερτάρει με τον γιο του ραββίνου, τον Ιωακείμ, πρώτα οργίστηκε αλλά μετά ηρέμησε σκεπτόμενος ότι είναι κάτι παροδικό. Ως Έλληνας και μάλιστα καλής καταγωγής και εύπορος καθώς ήταν απεχθανόταν τους αιρετικούς Εβραίους που είχαν τόσο αλλόφρονα θρησκεία. Μισούσε ιδιαίτερα τον μονοθεισμό τους, αλλά ιδιαίτερα αντιπαθούσε τον ραββίνο Μπεζάρ γιατί ήταν ένας άνθρωπος με κύρος και παρόλο που ανήκε σε άλλη τάξη αισθανόταν ανταγωνιστικά μαζί του. Έτσι όταν η κόρη του έφυγε από το σπίτι μαζί με τον Ιωακείμ, βγήκε εκτός εαυτού και παράλογο να χάσει τα λογικά του. Ύστερα όμως αφού σκέφτηκε καλύτερα κάλεσε τον υπηρέτη του και του έδωσε προσαγή να βάλει μερικά αποβράσματα του λιμανιού, φτωχούς ελεύθερους που όμως δεν είχαν στον ήλιο μοίρα να βρουν την κόρη του. Πράγματι έπειτα από λίγες μέρες την έφεραν πίσω, αλλά όπως του είπαν αναγκάστηκαν να σκοτώσουν τον Ιωακείμ που αντιστάθηκε. Η κοπέλα ήταν πληγωμένη συναισθηματικά, αλλά γρήγορα ήλπιζε ο πατέρας- θα ξεχνούσε τον εραστή της.

Ο Λεβύ Μπεζάρ στο μεταξύ είχε φτάσει σε απόγνωση από την εξαφάνιση του γιού του. Έτσι όταν κάποιον ομοιόδεατος φίλο του έφεραν σπίτι το πτώμα του άτυχου νέου ξέσπασε σε κατάρες. Ο γέρο - ραββίνος ήταν απαρτηγότητος. Αφού τον κήδεψε, το μόνο που σκεφτόταν ήταν πως να εκ-

δικηθεί για τον χαμό του.

Έτσι πέρασαν μερικοί μήνες.

Ένα βράδυ που όλοι οι κάτοικοι της πόλης κοιμόντουσαν και ηχητό σκοτάδι έπεφτε στα μικρά σοκάκια με τα σπίτια να ρίχνουν την σκιά τους σαν τεράστια ζώα, ένα παράξενο όν, σαν νευρόσπαστο κυκλοφορούσε βγάζοντας ανατριχιαστικά γρυλίσματα. Οι κάτοικοι το άκουσαν, αλλά δεν τολμούσαν να βγουν και να το αντιμετωπίσουν. Έτσι διαδόθηκε γρήγορα η φήμη πως κάτι παράξενο και επίφοβο τριγυρνάει τα βράδια στους δρόμους, ένα στοιχειό που σίγουρα δεν ήθελε το καλό τους. Οι υποψίες έπεσαν γρήγορα στην εβραϊκή κοινότητα και ιδιαίτερα στον Λεβύ Μπεζάρ.

Ένα άλλο βράδυ στο σπίτι του Λαέρτιου στο κέντρο της πόλης ακούστηκαν ξύλα να σπάζουν στα επάνω δωμάτια των κοριτσιών. Η Αιμιλία ακούγοντας τον θόρυβο ξύπνησε. Αυτό που αντίκρυσε την σόκαρε. Δεν ήταν άλλος από τον Ιωακείμ, φερμένος από τον κόσμο των νεκρών, που στεκόταν απέναντι από το κρεβάτι της. Δεν φώναξε αλλά έτρεξε κοντά του προσπαθώντας να καταλάβει. Ο Ιωακείμ όμως στεκόταν άβουλος δίπλα της χωρίς να αντιδρά.

Αυτό συνεχίστηκε μερικά βράδια. Ο πατέρας της Αιμιλίας δεν άργησε να υποψιαστεί πως κάτι συνέβαινε. Όταν ένα από αυτά τα βράδια ξύπνησε ακούγοντας έντονο θόρυβο, έτρεξε στο δωμάτιο της κόρης του. Τότε ένα χέρι τον άρπαξε από τον λαιμό και με πτάνια δύναμη τον στραγγάλιζε. Η Αιμιλία βλέποντας το πλάσμα που άλλοτε ήταν ο αγα-

ΤΟ ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ

Στη συμβολή των οδών 30ης Ιουλίου και Ελ. Βενιζέλου, στο κέντρο της Ν. Αγχιάλου, απέναντι από τον Ι. Ν. του Αγ. Γεωργίου, υπάρχει ένα ακάλυπτο οικόπεδο του δημοσίου στο οποίο υπήρχε άλλοτε το κτίριο όπου στεγαζόταν το παλιό τοπικό γραφείο των Τ.Τ.Τ. (Ταχυδρομεία - Τηλεφωνεία - Τηλεγραφεία). Το κτίριο αυτό -στο οποίο στεγάστηκε για μερικά χρόνια και το κοινοτικό γραφείο- δεν υφίσταται πλέον. Έχει προ πολλού καταδαφιστεί διότι είχε καταστεί επικίνδυνο και ετοιμόρροπο από τους αλλεπάλληλους σεισμούς που έπληξαν, κατά το παρελθόν, την περιοχή.

Από τότε, το προνομαϊκό, από πλευράς θέσεως, οικόπεδο αυτό, εξακολουθεί ακόμη να παραμένει αναξιοποίητο και ανεκμετάλλευτο ενώ κάλλιστα θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την ανέγερση βρεφονηπιακού σταθμού, αγροτικού ή δημοτικού πολιτειαρίου, ΚΑΠΗ, κέντρου νεότητος ή κάποιοι άλλου κοινωνικού έργου που έχει απόλυτη ανάγκη η πόλις. Το ενδεχόμενο όμως αυτό προσκρούει στην αδικαιολόγητη και επιμονή αντίδραση των ΕΛ-ΤΑ που θεωρούν ότι το εν λόγω οικόπεδο ανήκει στην (αμφισβητούμενη) κυριότητά τους και δε δέχονται να αξιοποιηθεί για τέτοιο σκοπό. Η άρνησή τους αυτή θα μπορούσε να δικαιολογηθεί αν, επί δεκαετίες τώρα και δεδομένου του κοινωνικού χαρακτήρα των παρεχομένων υπ' αυτών υπηρεσιών, αποφάσιζαν, επιτέλους, την ανέγερση καταλλήλου κτιρίου, στο οικόπεδο αυτό, για την αξιοπρεπή στέγαση του δυναμικού τοπικού ταχυδρομικού γραφείου, το οποίο, επί πολλά χρόνια, στεγάζεται σε ενοικιασμένο και μη κατάλληλο, για το σκοπό αυτό, ιδιωτικό κατάστημα το οποίο και

ανεπαρκές, από απόψεως χώρου και άβολο, ως εκ της φύσεώς του, είναι για να καλύψει τις λειτουργικές ανάγκες του γραφείου και την καλύτερη εξυπηρέτηση του κοινού.

Παρά ταύτα όμως, κάτι τέτοιο δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα και ούτε καν ως πρόθεση διαφαίνεται να γίνει εις το εγγύς μέλλον, από πλευράς ΕΛ-ΤΑ.

Για τους λόγους αυτούς, νομίζουμε ότι επιβάλλεται διαρκής και έντονη πίεση προς τη διοίκηση των Ελληνικών Ταχυδρομείων, από πλευράς τοπικής δημοτικής αρχής, προκειμένου η ηγεσία των να αναγκασθεί να προβεί, μέσα σε σύντομο και όχι αόριστο χρόνο, στην ανέγερση, επί του εν λόγω οικοπέδου, του απαραίτητου κτιρίου για τη σωστή και πλήρη κάλυψη των τωρινών, αλλά και των μελλοντικών, τοπικών ταχυδρομικών αναγκών. Σε περίπτωση δε α-προθυμίας ή παρελκυστικής συμπεριφοράς των ΕΛ-ΤΑ να εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους αυτή, τότε, να υποχρεωθούν, με τη δραστική παρέμβαση του αρμοδίου Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, την οποία πρέπει να απαιτήσει ο Δήμος, να εκχωρήσουν το ακίνητο αυτό στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στην οποία δικαιωματικά ανήκει, ώστε να μπορέσει αυτή να το αξιοποιήσει για κάποιο σοβαρό κοινωνικό σκοπό.

Τώρα που νέος Υφυπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών είναι ο βουλευτής Μαγνησίας κ. Αλ. Βούλγαρης παρέχεται μοναδική ευκαιρία στο Δήμο Ν. Αγχιάλου να διεκδικήσει, με πολλές πιθανότητες επιτυχίας, την ταχεία επίλυση του χρονίζοντος αυτού προβλήματος προς όφελος της πόλεως και των κατοίκων της. Θεωρούμε αυτονόητη και δεδομένη την κατανόηση του κ. Υφυπουργού και την αποδοχή του δικαίου αυτού αιτήματος.

Γ. Μπουρτζής

πημένος της να σκοτώνει τον πατέρα της, έμπηξε τις φωνές. Πριν έρθουν όμως υπηρέτες, το γκόλεμ [2], σκότωσε τον Λαέρτιο. Κανείς δεν μπόρεσε να το εμποδίσει. Έφυγε ρίχνοντας κάτω τους πάντες που στέκονταν εμπόδιο στον δρόμο του.

Μερικοί τολμηροί τόλμησαν να το ακολουθήσουν, φοβερά σκιαγμένοι βλέποντας πως επρόκειτο για ένα ανίκητο και φοβερό πλάσμα, που ήρθε από ένα δαιμονικό κόσμο. Το πλάσμα πήγε στο σπίτι του γέρο Μπεζάρ. Εκεί μέσα ο πονεμένος πατέρας διάβαζε τα μυστικά βιβλία τους με το φως της λάμπας αναμμένο. Αυτό που άλλοτε ήταν ο Ιωακείμ και που ο ραββίνος είχε πλάσει ασκώντας την μαγική του τέχνη, τον πλησίασε αργά. Ήταν ένα καφετί ομοίωμα ανθρώπου φτιαγμένο από χώμα, που είχε μία παράξενη ζωή. Πάνω στο μέτωπό του ήταν γραμμένη η εβραϊκή λέξη EMET που σημαίνει αλήθεια. Ο ραββίνος τρέμοντας έσβησε τριβώντας με το χέρι του το πρώτο γράμμα της λέξης και αυτή έγινε MET που σημαίνει θάνατος. Τότε σε λίγες στιγμές το γκόλεμ διαλύθηκε. Αυτοί που το είχαν ακολουθήσει μπήκαν στο σπίτι του Λεβύ και αυτό που αντίκρυσαν ήταν μία στοιβα μαύρη σκόνη δίπλα στον γέρο.

Η εβραϊκή μαγεία έφερε από τον άλλο κόσμο ένα πλάσμα άβουλο αλλά κακό για να πάρει εκδίκηση. Αυτή το έστειλε πίσω εκεί από όπου κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει.

Σημειώσεις. [1]. Πράγματι στις Φθιώτιδες Θήβες Θεσσαλίας υπήρχε ανθούσα εβραϊκή κοινότητα.

[2]. Γκόλεμ. Το γνωστό μυθολογικό όν της λογοτεχνίας του φανταστικού που εμφανίζεται σε πολλές ιστορίες. Η διασημότερη είναι αυτή του Γκούσταβ Μέρνινγκ [1888-1932] με τον ομώνυμο τίτλο. Το γκόλεμ είναι ένα όν που γίνεται από πηλό από όπως ο εβραίος Θεός φτιάχνει τον Αδάμ από χώμα και νερό, έτσι και ο Εβραίος ραββίνος φτιάχνει το γκόλεμ. Η λέξη γκόλεμ σημαίνει "σβώλος από χώμα".

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
 ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
 Ιδιοκτήτης: ΣΥΛΛΟΓΟΣ
 ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
 ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
 11527 ΑΘΗΝΑ
 ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ
 ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
 ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
 11527 ΑΘΗΝΑ
 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
 ΣΠ. ΓΟΡΓΟΓΙΑΝΗΣ-
 Κ. ΦΕΡΕΤΟΣ Ο.Ε.
 ΔΕΡΒΕΝΙΩΝ 30
 10681 ΑΘΗΝΑ
 Δακτυλογράφηση και επιμέλεια της
 γραφικής ύλης Βαρ. Κουτσιμπού
 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ
 ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
 Συντακτική Επιτροπή
 ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
 ΙΑΣΩΝ ΣΑΚΚΟΜΗΤΡΟΣ
 ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
 Τιμή φύλλου δραχ. 250
 Ετήσια συνδρομή 1.000
 Συλλόγων και ΝΠΔΔ 2.000
 Εξωτερικού δολάρια 15
 ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
 Θανάσης Κιλμπασάνης
 Τραπεζούντος 5
 11527 ΑΘΗΝΑ
 Τηλέφωνα
 77 09 084 - 75 13585

ΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΕΣ

- **Έργα οδοποιίας:** Με το τέλος του Ιουνίου θα εγκατασταθούν οι εργολάβοι για την οδοποιία (δρόμος Δημητριάδας - Αϊδινίου δαπάνης 65 εκατ. δραχ. για το 2000 από το πρόγραμμα ΕΠΤΑ).
- **Έργα ύδρευσης:** Επίσης στις αρχές Ιουλίου αρχίζει η εργασία αντικατάστασης των αγωγών ύδρευσης στο εσωτερικό δίκτυο του οικισμού Νέας Αγχιάλου ύψους 70 εκατ. δραχ. για το ίδιο έτος, πάλι από το πρόγραμμα ΕΠΤΑ.
- **Γιορτές:** Σύμφωνα με ανακοίνωση του Δημάρχου η "Ψαράδικη βραδιά" που έχει καθιερωθεί τα τελευταία χρόνια θα γίνει την 1η Ιουλίου, ενώ η "Γιορτή του κρασιού" στις 27-28 και 29 Ιουλίου με ντόπιους καλλιτέχνες. Πιθανώς στην εκδήλωση αυτή να γίνει και έκθεση αγροτικών μηχανημάτων και προϊόντων.
- **Καθαρίστηκαν οι ακτές:** Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου υλοποιώντας ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου άρχισε από το Σάββατο 3 Ιουνίου 2000 τον καθαρισμό όλων των ακτών του Δήμου (των παραλιακών οικισμών και της Νέας Αγχιάλου). Συνεργεία της Υπηρεσίας Καθαριότητας με φορτηγά αυτοκίνητα και μηχανήματα προβαίνουν στην περισυλλογή και αποκομιδή απορριμμάτων που είχαν συσσωρευτεί στους παραλιακούς χώρους και αντικείμενων που δεν ήταν δυνατόν να περισυλλεγούν από τα απορριμματοφόρα αυτοκίνητα του Δήμου (οικιακές συσκευές, στρώματα, βάρκες κ.λπ.). Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου επισημαίνει προς τους κατοίκους της περιοχής ότι η καθαριότητα του περιβάλλοντος είναι υπόθεση όλων και γι' αυτό ζητά τη συνεργασία των δημοτών και κάνει έκκληση να μην πετούν σκουπίδια ανεξέλεγκτα και εκτός των σημείων από τα οποία γίνεται αποκομιδή διότι δημιουργούνται εστίες μόλυνσης και η εικόνα που εμφανίζουν οι παραλίες δεν τιμά κανένα.
- **Διαφωνίες προέκυψαν στο Δημοτικό Συμβούλιο με εμφανή αποτελέσματα:** Για την τοποθέτηση ή μη τραπεζοκαθισμάτων στο αιγιάλο της Νέας Αγχιάλου, όπως και παλιότερα. Τελικά δεν πάρθηκε απόφαση και το θέμα μάλλον θα ξανα συζητηθεί.
- **Λειψυδρία χτυπά την πόρτα της Ν. Αγχιάλου. Μέτρα που παίρνει ο Δήμος: Τρίτη 13 Ιουνίου "ΠΡΩΤΗ":** Σημαντικά μέτρα λαμβάνει ο Δήμος Νέας Αγχιάλου, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα έλλειψης νερού. Συγκεκριμένα ο Δήμος Νέας Αγχιάλου σε ανακοίνωση που εξέδωσε γνωρίζει τα εξής:

"Με αφορμή τις διαμαρτυρίες των κατοίκων του Δήμου Νέας Αγχιάλου και ειδικότερα των παραλιακών οικισμών, για την επάρκεια του νερού σε ορισμένες περιοχές και κυρίως στα υψηλά σημεία, ο Δήμος Νέας Αγχιάλου έκανε γνωστό ότι καταβάλλεται κάθε προσπάθεια για την εξυπηρέτηση όλων των καταναλωτών και ήδη εντός της εβδομάδας θα τεθεί σε λειτουργία νέα πομώνα σε ήδη υπάρχουσα γεώτρηση στον Μάραθο, εφ' όσον ολοκληρωθούν οι απαραίτητες εργασίες ηλεκτροδότησης, τοποθέτηση αντλίας κ.λπ.

Από τη νέα πομώνα θα υδροδοτηθούν οι οικισμοί Μαράθου και Κριθαριάς και με τον τρόπο αυτό θα επιλυθεί κατά μεγάλο μέρος το πρόβλημα της επάρκειας του νερού. Επίσης ο Δήμος Νέας Αγχιάλου κάνει έκκληση προς τους κατοίκους της Νέας Αγχιάλου και των παραλιακών οικισμών να μη κάνουν σπατάλη νερού κατά τους θερινούς μήνες και να μη χρησιμοποιούν το νερό της ύδρευσης για άρδευση κτημάτων και μεγάλων εκτάσεων πρασίνου (κήπους, γκαζόν κ.λπ.), διότι έτσι επιδεινώνεται το πρόβλημα και οι συμπολίτες που βρίσκονται στα υψηλότερα σημεία δεν έχουν καθόλου νερό. Συνεργεία του Δήμου θα προβαίνουν σε ελέγχους και στους παραβάτες θα επιβάλλονται αυστηρά πρόστιμα.

ΕΝΑ ΘΕΜΑ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΝ

ΟΙ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΣ ΜΑΣ ΝΕΟΑΓΧΙΑΛΙΤΕΣ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

Συνέχεια από σελ. 1

αλλά κυρίως ο Δήμος. Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου πρέπει να έχει την πρωτοβουλία να ξεκινήσει, να στηρίξει, να φροντίσει, να επανδρώσει και να κάνει πράξη τις προσπάθειες αυτές. Οι ενέργειες του Δήμου όμως πρέπει να είναι σοβαρές, το ξαναλέμε, όχι παιδαριώδεις. Γιατί μέχρι την ώρα που γράφονται αυτά, με φιλότιμες προσπάθειες των σχολείων, φυτεύθηκε ένα μικρό μέρος από το καμένο δασάκι τρεις φορές. Μα δεν έχει πιάσει ούτε ένα δεντράκι, ούτε ένα για δείγμα! Είναι τρομερό! Και πώς να πιάσει, όταν όλο το ενδιαφέρον του Δήμου εξαντλείται μόνο στο φύτεμα; Αν τα δεντράκια δεν ποτιστούν πολλές φορές στη διάρκεια του καλοκαιριού είναι δυνατόν να μην ξεραθούν; Και μάλιστα όταν τα φυτά είναι τόσο μικρά, σαν ρίζες βασιλικού που φυτεύουν οι γυναικές στις γλάστρες; Μήπως ενδιαφέρθηκε κανένας να προμηθευτεί κατάλληλα φυτά, λίγο μεγαλούτσικα, "ψημένα" όπως τα λένε; Η Δημο-

τική Αρχή τα τελευταία χρόνια ξέρει πιο καλά να περιορίζει το πράσινο που άλλοι φρόντισαν να αναστήσουν. Δεν νομίζουμε ότι αυτό είναι προς τιμήν της.

- Η κατάσταση των δρόμων και των πεζοδρομίων της πόλης είναι σε κακά χάλια. Οι Λακκούβες καθημερινά πληθαίνουν, η σκόνη ντουμανιάζει το καλοκαίρι και λασπυριάζει το χειμώνα. Τα πεζοδρόμια μόνο για πεζούς δεν είναι. Κι αυτά τα έχουμε ξαναγράψει. Καμιά διόρθωση. Στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα!...

- Οι δημόσιες τουαλέτες της αγοράς έχουν κλείσει εδώ και αρκετά χρόνια. Με το πρόσχημα της ακαταλληλότητας, κάρφωσαν με παλιοσανίδες την πόρτα και το θέμα έκλεισε. "Πονάει δόντι, βγάζει δόντι". Είπαν ότι υπάρχουν οι τουαλέτες που έγιναν για τις ανάγκες της γιορτής του κρασιού (στον παλιό χώρο βέβαια) προς το μέρος της εκκλησίας. Αλλά η απόσταση από την αγορά είναι

Αν και από τη πρώτη ματιά το τουριστικό δελτίο που έβγαλε φέτος ο Δήμος Ν. Αγχιάλου εντυπωσιάζει με τις φανταχτερές φωτογραφίες, έναν που γνωρίζει καλά τη Νέα Αγχιάλο δεν τον ικανοποιεί. Πέρα από το μακρόστενο σχήμα που δεν είναι πρακτικό, η υπερβολική προβολή των αρχαιολογικών χώρων, και μόνο η Α' Βασιλική (Αγίου Δημητρίου) προβάλλεται με πέντε φωτογραφίες, δίνει την εντύπωση ενός "οδηγού αρχαιοτήτων" μέσα στον οποίο γίνεται μια προσπάθεια να πάρει μια θέση και η Ν. Αγχιάλος. Έτσι παράλληλα, μάλλον ανάκατα, με τις φωτογραφίες και τα γραφόμενα για τις αρχαιότητες, τοποθετείται και ένα άλλο υλικό, (φωτογραφικό κ.λπ.) που αφορά στις καλλονές, την ιστορία και διάφορα άλλα της Ν. Αγχιάλου. Όλα όμως αυτά όχι όπως θα έπρεπε. Και εξηγούμε: Στη δεύτερη, τρίτη, και τετάρτη σελίδα: Γενικά, Αρχαιότητα, Νέα Αγχιάλος, Ιστορία, επαναλαμβάνονται μπερδεμένα τα ίδια πράγματα, χωρίς να δίνεται μια σαφής ιστορική συνέχεια και χωρίς να διευκρινίζεται ποιος τελικά είναι ο στόχος του Δελτίου.

Δεν μπορούμε να πούμε πως δεν έχει και τα θετικά του, το ότι προβάλλονται τόσο πολύ οι αρχαιότητες. Όμως θα έπρεπε να αναφέρονται ποιοι χώροι είναι επισκέψιμοι, τόσο στις Χριστιανικές Θήβες (Ν. Αγχιάλος), όσο και στις Αρχαίες Θήβες (Μικροθήβες). Για παράδειγμα, μπορεί να επισκεφτεί κανείς το αρχαίο Θέατρο; Φυσικά όχι. Τότε τι το

τέτοιο, που είναι αδύνατο να χρησιμοποιηθούν. Όμως τελευταία έκλεισαν κι αυτές. Και για το ζήτημα αυτό η εφημερίδα μας ασχολήθηκε στο παρελθόν. Καμιά εξήγηση! Μα είμαστε σοβαροί; Χωρίς δημόσιους κοινόχρηστους χώρους υπάρχει πολιτισμένη κοινωνία;

- Τα πεύκα στον πανέμορφο λόφο της ακρόπολης ξηραίνονται σιγά, σιγά. Ένας ακόμα πνεύμονας της Αγχιάλου ψυχωραγαί. Οι κάμπιες η άλλη αιτία επιφέρουν την καταστροφή; Εμείς είμαστε αναρμόδιοι να το κρίνουμε. Όμως ο Δήμος ή η αρχαιολογική υπηρεσία πρέπει να επέμβουν, πριν είναι πολύ αργά. Αν και είναι ήδη αργά νομίζουμε. Αν περάσεις από το πίσω μέρος της ακρόπολης και κοιτάξεις το λόφο, διαπιστώνεις ότι τα περισσότερα πεύκα είναι ήδη ξερά. Η αρχαιολογική υπηρεσία μπορεί να δικαιολογηθεί. Αυτή ενδιαφέρεται μόνο για ό,τι είναι κάτω από το έδαφος. Ο Δήμος όμως; Τα Πεύκα δεν τα φύτεψαν οι "αρχαίοι" αλλά οι νέοι Αγχιαλίτες.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΟΔΗΓΟ ΤΗΣ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

του Γ. Διονυσίου

γράφουμε και ξαναγράφουμε λες και είναι έτοιμο να ανεβασει τραγωδία; Και με την ευκαιρία να πούμε γιατί δεν αναφέρεται ότι οι Αρχαίες Θήβες είναι δίπλα στις Μικροθήβες οι οποίες, πολύ επιτυχημένα πήραν από εκεί το όνομα; Αλλά ούτε και πουθενά είδαμε δυο λέξεις για τις Μικροθήβες και το Αϊδίνι, το τόσο γνωστό από την άλλοτε "Γεωργική Σχολή" και το σημερινό "Σωφρονιστικό Κατάστημα Ανηλίκων". Απαραίτητο όμως ήταν ακόμα, να λέγονταν και δύο πράγματα για το τσιφλίκι του Τοπάλη και τους κολλήγους. Γιατί παραβλέπεται η τοπική ιστορία; Κάτι υπήρχε κι εδώ πριν να κτιστεί η Ν. Αγχιάλος εκτός από τα Αρχαία.

Ωραίες οι φωτογραφίες που παρουσιάζουν σκηνές, από τη παλιότερη ζωή της πόλης μας. Όμως αυτό δεν το γράφει πουθενά. Έτσι όποιος βλέπει νομίζει ότι αυτή είναι η ζωή της σημερινής Ν. Αγχιάλου. Και με ευκαιρία των φωτογραφιών αυτών θα μπορούσε να αναφερθεί ότι ένα φωτογραφικό αρχείο που αφορά στη Αγχιάλο, Παλιά και Νέα, υπάρχει στο Λαογραφικό Μουσείο, όπου ο επισκέπτης μπορεί να δει και μια συλλογή γεωργικών εργαλείων κ.λπ. παλιότερων εποχών "συμπεριλαμβανομένου" και του "εικονιζόμενου" κάρου. Δεν υπήρχε λόγος νομίζω ν'

αναφερθεί ότι το Μουσείο είναι ιδιωτικό και ανήκει στον τάδε.

Γιατί όμως δεν μπήκε και μια φωτογραφία από το μνημείο του ολοκαυτώματος, από τους Βουλγάρους, της Παλιάς Αγχιάλου στις 30 Ιουλίου 1906, με το θαυμάσιο γλυπτό; Το θεωρώ μεγάλη παράληψη. Αλλά ούτε και από το μνημείο της "Μάχης της Σοδειάς" στα Κόκκινα, που δείχνει την συμμετοχή των Αγχιαλιτών στην Εθνική Αντίσταση, συνέπεια της οποίας ήταν και η πυρπόληση της Ν. Αγχιάλου από τους Ιταλούς κατακτητές τον Απρίλη του 1943.

Όσο για το πλάνο της Ν. Αγχιάλου που υπάρχει στο φυλλάδιο έχει όχι μόνο παραλήψεις αλλά και ανακρίβειες παρ' ότι αισθητικά είναι ωραίο.

Παράληψη θεωρώ ακόμα ότι δεν αναφέρεται τίποτε και για άλλες δραστηριότητες της ιδιωτικής πρωτοβουλίας οι οποίες οποσδήποτε συντελούν στην ανάπτυξη της Ν. Αγχιάλου. Για παράδειγμα δεν έπρεπε να αναφέρονται τα παροδοσιακά ρακοκάζανα που βγάζουν το εξαιρετικής ποιότητας τσίπουρο; Ο τουρισμός δεν είναι μόνο ωραία ξενοδοχεία ύπνου και κουλτούρα. Ο τουρίστας θέλει ξάπλα, θέλει θάλασσα, θέλει να δει, αλλά θέλει και τα τσιπουράκια του, με τα ωραία του.

- Η σκέψη για το καλό, και το ωραίο, δεν πρέπει να μας λείπει ακόμα και στα γηρατειά.
- Ο χρόνος είναι χρήμα με το οποίο αγοράζεις ή την αιώνια ζωή ή την σκοτεινή κόλαση.
- Ο αέρας φουσκώνει, τα πανιά και η ζεστασιά τους ανόητους. (Σωκράτης)

Κατά πληροφορίες της τελευταίας ώρας, που δεν μπορέσαμε να διασταυρώσουμε, στις 26 Ιουλίου θα έρθουν από την Π. Αγχιάλο στη Νέα οι μαθητές του φροντιστηρίου ελλ. γλώσσας, το χορευτικό και η χορωδία. Θα μείνουν στη Νέα Αγχιάλο σε παραλιακή κατασκήνωση που ετοιμάζει ο Δήμος.

Η Πρόεδρος του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής Φιλίας της Πομόριε Στέφκα Στεφάνοβα (δεύτερη από τα δεξιά) συζητά με τον Πρόεδρο κ. Στεφανόπουλο για τα προβλήματα της ελληνικής καταγωγής Βουλγάρων υπηκόων, κατά την επίσκεψή του τελευταίου στη Βουλγαρία